

กรมอนามัย
เลขรับ 56377
วันที่ 27 ก.ค. 2560
เวลา 09.22 น.

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ ศูนย์บริหารกฎหมายสาธารณสุข กลุ่มส่งเสริมการใช้กฎหมาย โทร. ๐ ๒๕๔๐ ๔๒๕๒

ที่ สธ ๐๔๔๕.๐๔ ๖๑๓๙/ วันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๖๐

เรื่อง การตรวจ (ร่าง) ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล

เรียน อธิบดีกรมอนามัย

ความเป็นมา

ด้วยองค์การบริหารส่วนตำบล

ขอความอนุเคราะห์ให้ศูนย์บริหารกฎหมายสาธารณสุขตรวจร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน ๕ ฉบับ ประกอบด้วย

๑. ร่างข้อบัญญัติตำบลเรื่องการจัดตั้งปฏิรูปและมูลฝอย
๒. ร่างข้อบัญญัติตำบลเรื่องควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย
๓. ร่างข้อบัญญัติตำบลเรื่องควบคุมมลพิษจากควันไฟและฝุ่นละอองจากการเผา
๔. ร่างข้อบัญญัติตำบลเรื่องควบคุมการเลี้ยงสุกร
๕. ร่างข้อบัญญัติตำบลเรื่องประกอบกิจการตุน้ำดื่มหยอดเหรียญ

ข้อพิจารณา

ศูนย์บริหารกฎหมายสาธารณสุข ได้ดำเนินการตรวจ (ร่าง) ข้อบัญญัติฯ เสร็จเรียบร้อยแล้ว โดยพิจารณารายละเอียดใน (ร่าง) ข้อบัญญัติฯ เทียบกับกฎหมายแม่บท กฎหมายลำดับรอง คู่มือแบบการร่างข้อบัญญัติท้องถิ่นตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และคู่มือตัวอย่างร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ รายละเอียดตามหนังสือที่แนบมาพร้อมนี้

ข้อเสนอ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หากเห็นชอบขอได้โปรดลงนามในหนังสือถึงนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ที่เสนอมาพร้อมนี้ด้วย จะเป็นพระคุณ

(นายสมชาย ตู่แก้ว)

ผู้อำนวยการศูนย์บริหารกฎหมายสาธารณสุข

ความว่า

๓๕๔ ๖๑๓๙

๒๗ ๗๐๒๕๖๐

(นายคณัย ชีวันตา)

รองอธิบดีกรมอนามัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิบดีกรมอนามัย

สำเนาฉบับ

ที่ สธ ๐๙๔๕.๐๔/๔๘๒๕

กรมอนามัย

ถนนติวานนท์ จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

๓๑ กรกฎาคม ๒๕๖๐

เรื่อง การตรวจ (ร่าง) ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล

เรียน นายกองค์การบริหารส่วนตำบล

อ้างถึง หนังสือองค์การบริหารส่วนตำบล

ที่ ลพ. ๗๓๓๐๖/๐๒๓ ลงวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๖๐

สิ่งที่ส่งมาด้วย ข้อเสนอแนะในการจัดทำ (ร่าง) ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน ๕ ฉบับ

ตามหนังสือที่อ้างถึง องค์การบริหารส่วนตำบล ขอให้ศูนย์บริหารกฎหมาย
สาธารณสุข พิจารณาตรวจทาน (ร่าง) ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน ๕ ฉบับ
หรือให้คำแนะนำใดๆ เพื่อจะนำไปใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติต่อไป นั้น

กรมอนามัย ได้พิจารณารายละเอียดใน (ร่าง) ข้อบัญญัติฯ โดยเทียบกับกฎหมายแม่บท
กฎหมายลำดับรอง คู่มือแบบการร่างข้อบัญญัติท้องถิ่นตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และ
คู่มือตัวอย่างร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕
มีข้อเสนอแนะในหลักการร่างข้อบัญญัติ ดังนี้

๑) ในการจัดทำข้อบัญญัติขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ออกตามความในพระราชบัญญัติ
การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ไม่จำเป็นต้องอ้างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐
ซึ่งคณะกรรมการกฤษฎีกา คณะพิเศษ ได้มีความเห็นว่า เนื่องจากมาตรา ๒๖ มิได้มีบทบัญญัติเกี่ยวกับการระบ
การจำกัดสิทธิและเสรีภาพในการตรากฎหมายแม่บทไว้ในกฎหมายลำดับรอง เช่นเดียวกับมาตรา ๒๙ ของ
รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ และมาตรา ๒๙ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
พุทธศักราช ๒๕๕๐ ประกอบกับเมื่อมีกฎหมายแม่บทมีการระบเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพตามที่ได้
กล่าวมาข้างต้นตามมาตรา ๒๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แล้ว จึงไม่มีความจำเป็นต้องระบการ
จำกัดสิทธิและเสรีภาพในกฎหมายแม่บทไว้ในการตรากฎหมายลำดับรองอีก โดยระบเพียงบทอาศัยอำนาจ
ของกฎหมายแม่บทในการออกกฎหมายลำดับรองเพียงเท่านั้น (ตามบันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
เรื่อง การกำหนดแนวทางการตรวจและจัดทำร่างกฎหมายให้สอดคล้องกับมาตรา ๒๖ ของรัฐธรรมนูญแห่ง
ราชอาณาจักรไทย ; เรื่องเสร็จที่ ๔๙๗/๒๕๖๐ เมษายน ๒๕๖๐)

๒) การเขียนบันทึกเหตุผลในข้อบัญญัติท้องถิ่น ทั้งในกรณีเป็นข้อบัญญัติใหม่ ข้อบัญญัติฉบับ
แก้ไขเพิ่มเติม หรือข้อบัญญัติฉบับยกเลิกมีแนวทางในการปฏิบัติเป็นอย่างเดียวกัน คือ ต้องเขียนบรรยาย
เหตุผลของการมีข้อบัญญัติ การปรับปรุง การแก้ไขเพิ่มเติม หรือการยกเลิกดังกล่าว เพื่ออธิบายให้ผู้อ่าน
สามารถเข้าใจว่าเหตุใดที่จำเป็นต้องมีการตราข้อบัญญัติท้องถิ่นดังกล่าวไว้บังคับ ส่วนเนื้อความในการบรรยายเหตุผล
นั้นจะสั้นหรือยาว จะเป็นวรรคเดียว หรือแยกเขียนเป็นเรื่องๆ ก็แล้วแต่ความเหมาะสม

ส่วนแนวทางในการเขียนบันทึกเหตุผล ควรเขียนอธิบายให้สามารถเข้าใจได้ว่าร่างข้อบัญญัติ
ท้องถิ่นดังกล่าวมีขึ้นเพื่อวัตถุประสงค์ใดหรือเพราะเหตุใด โดยเขียนให้เป็นรูปธรรมให้มากที่สุด เพื่อให้ผู้อ่าน

เข้าใจชัด...

เข้าใจชัดเจนถึงความจำเป็นและเหตุผลในการตราข้อบัญญัตินั้นๆ อธิบายให้ทราบถึงสาระสำคัญของร่างข้อบัญญัติท้องถิ่น ในกรณีเป็นร่างฉบับแก้ไขเพิ่มเติมหรือปรับปรุง ต้องอธิบายให้ทราบว่ามีการแก้ไขเพิ่มเติมหรือปรับปรุง ในประเด็นสำคัญที่แตกต่างไปจากเดิมอย่างไร มีเนื้อความกระชับ ชัดเจน เข้าใจง่าย

๓) เนื่องจากในข้อบัญญัติฯ ได้มีการกำหนดให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจในการออกประกาศได้ จึงมีข้อสังเกตว่า การออกข้อบัญญัติท้องถิ่นโดยกำหนดให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจในการออกประกาศได้นั้น ต้องมีกฎหมายแม่บทให้อำนาจไว้แต่เนื่องจากพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ไม่มีบทบัญญัติมาตราใดที่ให้อำนาจเจ้าพนักงานท้องถิ่นในการออกประกาศ ดังนั้นการกำหนดดังกล่าวจึงไม่สามารถกระทำได้ ทั้งนี้หากองค์การบริหารส่วนตำบลนาทรายมีเหตุจำเป็นหรือความประสงค์ที่จะออกข้อบัญญัติท้องถิ่นโดยกำหนดให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจในการออกประกาศเพื่อให้ประชาชนได้ปฏิบัติเป็นการทั่วไปนั้น จะต้องชี้แจงถึงเหตุผลและความจำเป็นในการกำหนดให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นในมีอำนาจการออกประกาศในเรื่องนั้นๆ ต่อสภาเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบต่อไป

ทั้งนี้ มีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมในการจัดทำร่างข้อบัญญัติฯ จำนวน ๕ ฉบับ ปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย หากองค์การบริหารส่วนตำบลฯ ข้อสงสัยเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ วิธีการ หรือแนวทางปฏิบัติในการออกข้อกำหนดท้องถิ่น สามารถศึกษาได้จากคู่มือแบบการร่างข้อบัญญัติท้องถิ่นตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และคู่มือตัวอย่างร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งศูนย์บริหารกฎหมายสาธารณสุขได้จัดพิมพ์เพื่อให้ราชการส่วนท้องถิ่นใช้เป็นต้นแบบในการยกร่างข้อบัญญัติท้องถิ่น โดยสามารถดาวน์โหลดคู่มือทั้งสองเล่มได้ที่เว็บไซต์ของศูนย์บริหารกฎหมายสาธารณสุข <http://laws.anamai.moph.go.th> ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

๐๕๔ ๕๖๖

(นายคณัย ชีวันดา)

รองอธิบดีกรมอนามัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิบดีกรมอนามัย

ศูนย์บริหารกฎหมายสาธารณสุข

โทรศัพท์ ๐ ๒๕๕๐ ๔๒๑๙

โทรสาร ๐ ๒๕๕๑ ๘๑๘๐

ตรวจ ๕๖๖

ร่าง ๕๖๖
พิมพ์/ทาน ๕๖๖

ข้อเสนอแนะในการจัดทำ (ร่าง) ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล

เรื่อง การควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย พ.ศ. ๒๕๖๐

เนื่องจากพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ไม่มีบทบัญญัติมาตราใดให้อำนาจราชการส่วนท้องถิ่นในการออกข้อบัญญัติเพื่อควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลายโดยตรง แต่บทบัญญัติมาตรา ๒๐ ได้ให้อำนาจราชการส่วนท้องถิ่นในการออกข้อบัญญัติท้องถิ่นเพื่อควบคุมการจัดการมูลฝอยในพื้นที่ ซึ่งเป็นการจัดการสภาพแวดล้อมเพื่อไม่ให้แหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย ดังนั้นองค์การบริหารส่วนตำบล สามารถออกข้อบัญญัติโดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ประกอบกับพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ในการจัดการมูลฝอยในพื้นที่เพื่อไม่ให้แหล่งเพาะพันธุ์ยุงลายได้

๑. หน้าที่ ๑ เห็นควรแก้ไข ดังนี้

ส่วนของเหตุผล บรรทัดที่ ๑ เห็นควรแก้ไขประโยค “ด้วยปรากฏว่ามีการเจ็บป่วยเป็นโรคไข้เลือดออก...” ให้เป็น “ด้วยปรากฏว่ามีการเจ็บป่วยด้วยโรคไข้เลือดออก...”

ส่วนของเหตุผล บรรทัดที่ ๓ เห็นควรแก้ไขประโยค “ขยะมูลฝอยที่มีสภาพขังน้ำได้” ให้เป็น “มูลฝอยที่มีสภาพขังน้ำได้”

๒. หน้าที่ ๒ เห็นควรแก้ไข ดังนี้

แก้ไขข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลนาทราย เรื่อง การควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย ให้เป็น “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลนาทราย เรื่อง การจัดการมูลฝอยเพื่อควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย พ.ศ. ๒๕๖๐”

วรรคหนึ่ง บรรทัดที่ ๑ เห็นสมควรแก้ไขประโยค “โดยที่เป็นการสมควรตราข้อบัญญัติ...” ให้เป็น “โดยที่เป็นการสมควรให้มีข้อบัญญัติ...”

วรรคหนึ่ง บรรทัดที่ ๒ แก้ไขประโยค “ในเขตข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล” ให้เป็น “ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลนาทราย”

วรรคสอง บรรทัดที่ ๒ เห็นสมควรแก้ไขประโยค “ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๕๒” ให้เป็น “และที่แก้ไขเพิ่มเติม”

วรรคสอง บรรทัดที่ ๓ เห็นสมควรแก้ไขประโยค “ประกอบกับมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕” ให้เป็น “ประกอบกับมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม”

วรรคสอง บรรทัดที่ ๓ เห็นสมควรตัดประโยค “...อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ มาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย” (อ้างอิงจาก : บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง การกำหนดแนวทางการตรวจและการจัดทำร่างกฎหมายให้สอดคล้องกับมาตรา ๒๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ; เรื่องเสร็จที่ ๔๙๗/๒๕๖๐ เมษายน ๒๕๖๐)

ข้อ ๑ เห็นสมควรแก้ไขประโยค “เรื่อง การควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย พ.ศ. ๒๕๖๐” เป็น “เรื่อง การจัดการมูลฝอยเพื่อควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย พ.ศ. ๒๕๖๐”

ข้อ ๒ เห็นสมควรแก้ไขประโยค “นับแต่วันที่ได้อัตตประกาศโดยเปิดเผย ณ สำนักงานองค์การบริหารส่วนตำบล แล้วเจ็ดวัน” ให้เป็น “ตั้งแต่วันที่ถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป”

ข้อ ๔ เห็นควรเพิ่มเติมคำนิยามมูลฝอย “และหมายความรวมถึงมูลฝอยติดเชื้อ มูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชน” ต่อท้าย “...ที่เลี้ยงสัตว์ หรือที่อื่น”

ข้อ ๖ บรรทัดที่ ๓ เห็นสมควรแก้ไขประโยค “...รวมทั้งบริเวณรอบๆ ทั้งนี้โดยเก็บลงถังมูลฝอย...” ให้เป็น “...รวมทั้งบริเวณโดยรอบ ทั้งนี้โดยเก็บทิ้งลงถังรองรับมูลฝอย...”

ข้อ ๖ บรรทัดที่ ๓ เห็นสมควรแก้ไขประโยค “...หรือวิธีอื่นใดที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขแนะนำ” ให้เป็น “หรือวิธีอื่นใดที่เจ้าพนักงานท้องถิ่น โดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขประกาศกำหนดและเผยแพร่ให้ประชาชนทราบ” ทั้งนี้มีข้อสังเกตว่า พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ไม่มีบทบัญญัติมาตราใดให้อำนาจเจ้าพนักงานท้องถิ่นออกประกาศได้ ดังนั้นการกำหนดดังกล่าวจึงไม่สามารถกระทำได้ ทั้งนี้หากองค์การบริหารส่วนตำบลนาทรายมีเหตุจำเป็นหรือความประสงค์ที่จะออกข้อบัญญัติท้องถิ่นโดยกำหนดให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจในการออกประกาศเพื่อให้ประชาชนได้ปฏิบัติเป็นการทั่วไปนั้น จะต้องชี้แจงถึงเหตุผลและความจำเป็นในการกำหนดให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจการออกประกาศในเรื่องนั้นๆ ต่อสภาเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบต่อไป

๓. หน้าที่ ๓ เห็นควรแก้ไข ดังนี้

ข้อ ๗ และ ข้อ ๘ แก้ไข “...อาคาร เคหสถาน” ให้เป็น “...อาคารหรือเคหสถาน”

ข้อ ๑๐ เห็นควรแก้ไขประโยค เป็น “ผู้ใดฝ่าฝืนข้อ ๕ และข้อ ๖ ต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้ในบทกำหนดโทษแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕”

ข้อ ๑๒ เห็นสมควรแก้ไขประโยค “ให้นายองค์การบริหารส่วนตำบล รักษาการ...” ให้เป็น “ให้นายองค์การบริหารส่วนตำบล เป็นผู้รักษาการ...”

ตัวอย่าง (ร่าง) ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล ก
ที่ส่งมาให้กรมอนามัยตรวจสอบ ซึ่งยังพบว่ายังไม่ถูกต้องและครบถ้วน

-๑-

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล
เรื่อง การควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย

หลักการ

ให้มีข้อบัญญัติว่าด้วย การควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย

เหตุผล

ด้วยปรากฏว่ามีการเจ็บป่วยเป็นโรคไข้เลือดออกของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งอาจแพร่ระบาดได้โดยมียุงลายเป็นพาหะของโรคติดต่อนี้ องค์การบริหารส่วนตำบล จึงเห็นเป็นการ จำเป็นที่ต้องควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์ของยุงลาย อันได้แก่ ขยะมูลฝอยที่มีสภาพขังน้ำได้ เช่น เศษกระป๋อง กะลามะพร้าว ยางรถยนต์ และเศษภาชนะอื่นๆ เป็นต้น รวมทั้งแหล่งน้ำ ที่อาบน้ำ ตุ่มน้ำ โอ่งน้ำ แจกัน กระถาง ดันไม้ และภาชนะรองรับน้ำอื่นๆ ในอาคารหรือบริเวณบ้านเรือน ซึ่งหากไม่มีการดูแลเปลี่ยนน้ำเป็นประจำทุก ๗ วัน หรือใส่สารเคมี ก็จะเป็นแหล่งเพาะพันธุ์ของยุงลายจึงตราข้อบัญญัตินี้

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล
เรื่อง การควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย พ.ศ. ๒๕๖๐

โดยที่เป็นการสมควรตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล ว่าด้วยการควบคุมแหล่ง
เพาะพันธุ์ยุงลาย ในเขตข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๗ (๓) และมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๕๒ ประกอบกับมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ มาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย องค์การบริหารส่วนตำบล โดยความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนตำบล และนายอำเภอ จึงตราข้อบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัตินี้ เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล เรื่อง การควบคุมแหล่ง
เพาะพันธุ์ยุงลาย พ.ศ. ๒๕๖๐”

ข้อ ๒ ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล นับแต่วันที่ได้ออกประกาศโดย
เปิดเผย ณ สำนักงานองค์การบริหารส่วนตำบล แล้วเจ็ดวัน

ข้อ ๓ บรรดาข้อบัญญัติ ประกาศ ระเบียบและคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วในข้อบัญญัตินี้หรือซึ่ง
ขัดหรือแย้งกับข้อบัญญัตินี้ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบัญญัตินี้

“มูลฝอย” หมายความว่า เศษกระดาษ เศษผ้า เศษอาหาร เศษสินค้า เศษวัตถุ มูลเสียดิถีภาชนะ
ที่ใส่อาหาร ถัง มูลสัตว์ ชากสัตว์ หรือสิ่งอื่นใดที่เก็บกวาดจากถนน ตลาด ที่เลี้ยงสัตว์ หรือที่อื่น

“อาคาร” หมายความว่า ตึก บ้าน เรือน โรง ร้าน แพ คลังสินค้า สำนักงาน หรือ
สิ่งก่อสร้างขึ้นอย่างอื่นซึ่งบุคคลอาจเข้าอยู่หรือเข้าใช้สอยได้

“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชนและประชาชน
สามารถใช้ประโยชน์หรือใช้สัญจรได้

“แหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย” หมายความว่า สภาพที่มีน้ำขังได้ในระยะเวลาที่เกินกว่าเจ็ดวันซึ่งยุงลาย
สามารถวางไข่และพัฒนาเป็นลูกน้ำได้

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกองค์การบริหารส่วนตำบล

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงสาธารณสุขให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕

ข้อ ๕ ห้ามมิให้ผู้ใดทิ้งหรือทำให้มีขึ้นซึ่งมูลฝอยที่อาจเป็นแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย อาทิ กระป๋อง กะลา
ยางรถยนต์ หรือมูลฝอยอื่นๆ ที่ขังน้ำได้ในที่หรือทางสาธารณะ เว้นแต่ในที่หรือในถังรองรับมูลฝอยที่องค์การบริหาร
ส่วนตำบล จัดไว้ให้

ข้อ ๖ เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือเคหสถานต้องเก็บกวาดและดูแลมิให้มีมูลฝอยที่อาจเป็น
แหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย อาทิ กระป๋อง กะลา ยางรถยนต์ หรือมูลฝอยอื่นๆ ที่ขังน้ำได้ในบริเวณอาคารหรือเคหสถาน
รวมทั้งบริเวณรอบๆ ทั้งนี้โดยเก็บลงถังมูลฝอยที่มีฝาปิดหรือบรรจุถุงพลาสติกที่มีการผูกมัดปากถุงหรือวิธีการอื่นใดที่
เจ้าพนักงานสาธารณสุขแนะนำ

ในกรณีที่ต้องจัดการบริหารส่วนตำบล ให้บริการเก็บขนมูลฝอยเพื่อนำไปกำจัด เจ้าของอาคารหรือ
เคหสถานมีหน้าที่เสียค่าธรรมเนียมตามข้อบัญญัติว่าด้วยการจัดการมูลฝอยด้วย

ข้อ ๗ เจ้าของหรือผู้ครอบครอง อาคาร เคหสถาน หรือสถานที่ใดๆ ที่มีแหล่งน้ำที่อาจเป็นแหล่ง
เพาะพันธุ์ยุงลายจะต้องดูแลมิให้เป็นแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย

ข้อ ๘ เจ้าของหรือผู้ครอบครอง อาคาร เคหสถาน ต้องดูแลทำความสะอาดและเปลี่ยนน้ำในแจกัน
ถ้วยรองขาตู้กับข้าว ภาชนะอื่น ๆ ที่มีน้ำขัง อย่างน้อยทุกเจ็ดวัน หรือใส่สารที่ป้องกันการวางไข่ของยุงได้ และจัดให้
มีฝาปิดตุ่มน้ำที่มีอยู่ในอาคารและเคหสถาน รวมทั้งข้อปฏิบัติอื่นๆที่องค์การบริหารส่วนตำบล ประกาศ
กำหนด

ข้อ ๙ ในกรณีที่ต้องจัดการบริหารส่วนตำบล ได้จัดเจ้าหน้าที่ไปทำการกำจัดยุงในอาคาร หรือ
เคหสถาน หรือสถานที่ใดๆ เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคาร เคหสถาน หรือสถานที่นั้น จะต้องให้ความร่วมมือและ
อำนวยความสะดวกตามสมควร

ข้อ ๑๐ ผู้ใดฝ่าฝืนข้อ ๕ และข้อ ๖ ต้องระวางโทษตามมาตรา ๗๓ วรรคสองแห่งพระราชบัญญัติการ
สาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕

ข้อ ๑๑ ผู้ใดฝ่าฝืนข้อ ๗ ข้อ ๘ และข้อ ๙ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

ข้อ ๑๒ ให้นายกององค์การบริหารส่วนตำบล รักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจ
ออกระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่ง เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่

ลงชื่อ

เห็นชอบ

(ลงชื่อ).....

(.....)